

«ریتم» در موسیقی ایران

فرهاد فخرالدینی

- ۴ -

اگر این هفت زمان را بدین صورت تقسیم کنند یعنی دو و تد و یک سبب خفیف ثقلیل ثانی را به دو سبب خفیف در طرفین و یک فاصله صغیری در وسط تبدیل کنند تن تن تن تن بروزن مفتعلا تن آنرا غوریانه خوانند

۸ = ۳ ۳ ۳ ۳

و با آن مخمس وسط نیز گویند.

۳- خفیف ثقلیل که از پشت سرهم قرار گرفتن چهار تن تن (یعنی سبب خفیف و سبب ثقلیل) دور آن تشکیل میشود. مانند تن تن تن تن تن تن که در میزانی مانند $\frac{1}{8}$ بر احتی میگنجد.

۱۶ = ۳ ۳ ۳ ۳ ۳ ۳ ۳ ۳

اگر ۱۶ زمان خفیف ثقلیل را باین شکل اجرا کنند مخمس نامیده

میشود زیرا حرکات دور آن پنج است مانند تن تن تن تن تن تن تن تن

A musical score consisting of four measures of music. Each measure contains two eighth notes. The first three measures are identical. The fourth measure is identical except for a sharp sign placed before the first note. After the fourth measure is an equals sign (=) followed by the number 17.

۴- ثقیل رمل در آن شامل ۲۴ واحد زمانی است مانند تن تن تن تن تن تن تن تن

این قسم را «ضرب الاصل» مینامند و اکثر تصنیفات قدما براین دوراست. ضرب الاصل (ضرب قوی) آن نقره اولی از فاصله اولی و نقره دومی از شش سبب خفیف در شکل فوق با علامت (د) مشخص شده است.

^۱ باین دور در عرف فارسی (شادیانه) هم میگویند.

اگر بجای فاصله صفری دوم (تئن دومی) و دو سبب خفیف اولی و دومی (تن تن) یک سبب خفیف (تن) و یک زمان مادسی (برابرش واحد زمانی) قرار دهند مانند تئن تئن تئن تئن که آنرا «چهار ضرب صغير» گویند.

۱۸

واگر آنرا باین صورت یعنی تین قسم تین تفکن تفکن اجرا کنند او سط و نیم تفکل خواهند.

A horizontal row of five identical musical staves. Each staff consists of a single vertical line with a small oval note head at the top. The staves are evenly spaced and aligned horizontally.

۱- نام ضرب الاصل در اشعار شاعران نامی ایران ذکر شده است.
سعدي ميگويد :

بدوستی که زدست تو ضربت شمشیر
چنان موافق طبع آیدم که ضرب اصول
و حافظ میگوید :

مغنى نواي طرب ساز کن
بقول و غزل قصه آغاز کن
که بارغمم بر زمين دوخت پاي
بضرب اصولم بر آور زجای

«ریتم» در موسیقی ایران

فرهاد فخرالدینی

- ۴ -

اگر این هفت زمان را بدین صورت تقسیم کنند یعنی دو و تد و یک سبب خفیف ثقلی ثانی را به دو سبب خفیف در طرفین و یک فاصله صغری در وسط تبدیل کنند تن تن تن تن بروزن مفتعلاتن آنرا غوریانه خواهند

۸ = ۱۶

و با آن مخمس وسط نیز گویند.

۳ - خفیف ثقلی که از پشت سرهم قرار گرفتن چهار تن تن (یعنی سبب خفیف و سبب ثقلی) دور آن تشکیل میشود. مانند تن تن تن تن تن تن که در میزانی مانند $\frac{1}{8}$ بر احتی میگنجد.

۱۶ = ۳۲

اگر ۱۶ زمان خفیف ثقلی را باین شکل اجرا کنند مخمس نامیده

میشود زیرا حرکات دور آن پنج است مانند تن تن تن تن تن تن

۱۶ = م م م م م

۴- ثقیل رمل در آن شامل ۲۴ واحد زمانی است مانند تن تن تن تن تن تن تن تن

تن تن تن و جمیع عجم مینامند.

۲۴ = م م م م م م

این قسم را «ضرب الاصل» مینامند و اکثر تصنیفات قدما براین دوراست.

ضرب الاصل (ضرب قوی) آن نفره اولی از فاصله اولی و نفره دومی از شش سبب خفیف در شکل فوق با علامت (د) مشخص شده است.

با این دور در عرف فارسی (شادیانه) هم میگویند.^۱

اگر بجای فاصله صغیری دوم (تن تن دومی) و دو سبب خفیف اولی و دومی (تن تن) یک سبب خفیف (تن) و یک زمان سادسی (برا پرش واحد زمانی) قرار دهند مانند تن تن تن تن تن تن که آنرا «چهار ضرب صغیر» گویند.

۲۴ = م م م م م م م م

واگر آنرا به این صورت یعنی تن اجرا کنند اوسط و نیم ثقیل خوانند.

م م م م م م م م

۱- نام ضرب الاصل در اشعار شاعران نامی ایران ذکر شده است.

سعید میگوید:

بدوستی که زدست تو ضربت شمشیر
و حافظ میگوید،

بنان موافق طبع آیدم که ضرب اصول
منی نوای طرب ساز کن

بضرب اصول بر آور زجای
که بارغمم بر زهین دوخت پای

و دو برابر آنرا ثقیل گویند که دور آن شامل ۴۸ واحد زمانی خواهد
بود. مانند تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن

٤٨ = م م م م م م م م م م م م م م م م م م

حال اگر این ۴۸ واحد زمان را طوری تقسیم کنند که ابتدا يك دسته
۸ زمانی و سپس دو دسته چهار زمانی باشد آنرا چهار ضرب خوانند بشرط
آنکه زمان ثامن و دو فاصله صفری (تتنن تتنن) مجاور آنرا بکف نگاه دارند
وفاصله سوم و چهارم را با انگشتان سبابه ابهام و فاصله پنجم را بکف و فاصله
ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم را بخنصر و بنصر و وسطی و سبابه و ابهام نگاه
دارند باین صورت.

تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن
ک ک ک سبابه ابهام ک خنصر بنصر وسطی

تتنن تتنن
سبابه ابهام

٤٨ = م م م م م م م م م م م م م م م م م م

واين چهار ضرب را « چهار ضرب اوسيط » خوانند
حال اگر اين چهار ضرب وسط را مضاعف کنيم شامل ۹۶ واحد زمان
میگردد باين صورت

تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن
ک ک ک ک ک س ا ا ک خ

تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن تتنن
خ ب ب و و س س ا ا

که « چهار ضرب كبير » گويند.

٩٦ = م م م م م م م م م م م م م م م م م م

چهار ضرب اوست و چهار ضرب کبیر هردو در غالب میزانی مانند^۲
بر احتی می گنجند اولی شامل شش میزان و دومی شامل دوازده میزان خواهد بود.
۵- رمل^۱ که زمان دور آن معادل با ۱۲ واحد زمانی است مانند تن
تن تن تن تنن . ضربهای قوی آن با علامت مشخص شده است (علامت د)

$\overline{\overline{م\،م\،م\،م}} = ۱۲$

و اگر سبب (تن) سومی و چهارمی را بفاصله صفری تبدیل کنند مانند
تن تن تنن تنن آنرا دویک خوانند

$\overline{\overline{م\،م\،م\،م}} = ۱۲$

۶- خفیف رمل که شامل ده واحد زمانی است مانند تن تن تن

$\overline{\overline{م\،م\،م\،م}} = ۱۰$

واما هزج^۲ که صاحب ادوار آنرا از نظر زمان مساوی با خفیف رمل
گرفته است تن تن تن تن

$\overline{\overline{م\،م\،م\،م}} = ۱۰$

بعضی‌ها هر دور هزج را مرکب از شش واحد زمان میدانند و همین‌طور
خفیف رمل را نیز عده‌ای مرکب از ۱۰ واحد زمان میدانند . اگر دوری مرکب

- ۱- صاحب فرهنگ آندراج درباره رمل چنین مینویسد . (بحری از نوزده بحور شعر که وزنش اکثر چنین باشد فاعلان فاعلان فاعلان فاعلان . این بحر را از آن رمل گویند که رمل در لغت حصیر بافت است . چون ارکان این بحر را وتدی در میان دو سبب است و دو سبب در میان دو وتد پس گویا که اسباب او را با او تاد بافته اند چنان‌که حصیر را با رسیمان می‌بافند . و نزد بعضی مأخذ از رهان باشد که به معنی دوییدن شتر است بشتاب چون این بحر بسرعت و شتاب خوانده می‌شود رمل نام کردند و این بحر هشت بار فاعلان است)
- ۲- هزج در لغت به معنی سرود و ترانه و آواز با ترنم است .

از يك سبب ويک فاصله باشد مانند تتن تتنن (بوزن مفتعلن) $\overset{\text{م}}{\underset{\text{م}}{\text{م}}} \overset{\text{م}}{\underset{\text{م}}{\text{م}}} = \overset{\text{م}}{\underset{\text{م}}{\text{م}}} \overset{\text{م}}{\underset{\text{م}}{\text{م}}} \overset{\text{م}}{\underset{\text{م}}{\text{م}}}$

ویا بعکس مانند تنن تن (بوزن فعالاتن) نامند که ایندو ریتم با جزئی اختلاف در آکسانهای ضربهای آن در قالب میزانی مانند ۳/۴ می‌گنجد.

اگر هزج صغیر را مضاعف سازند مانند تئنن تن تئنن تن بروزن فعالاتن فعالاتن که آنرا اهل عراق «هزج جیز» و اهل خراسان «دره سماع» خوانند.

$$\overline{1} \overline{1} \overline{1} \overline{1} = 12$$

که از نظر ارزش قابل مقایسه با میزانی مانند $\frac{1}{8}$ است که قسمت سوم هر ضرب آن نیز قوی قوی اجرها میشود.

اگر سبب اولی (تن اول) و فاصله صغری دوم (تنن دوم) «هزج جیز» یا «دره سماع» بدو و تد (دو تا تنن) تبدیل کنند یعنی باین صورت اجرای کنند تنن تنن تنن تن پروزن متفاصلن فعلون آنرا هزج کبیر گویند.

፩፭፻፯

۲ - واما «ضرب فاختی» که مخصوص ایرانیان بوده است و دور آن مرک از ۲۰ واحد زمانی بوده و باین صورت اجرا میشده است.

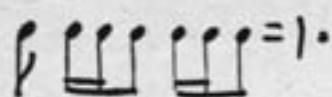
تئنن تئن تئنن تئنن پروزن فعلن مقتبلن فعلن مقتعلن

واما «فاختی صغير» که مرکب ازه واحد زمانی میباشد مانند تمن تمن پروزن فمولن .

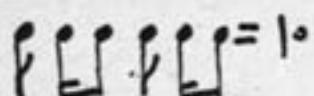
$$\exists f = \lambda$$

«فاختی اوست» که مرک از ده واحد زمانی است مانند تن تن تن تن

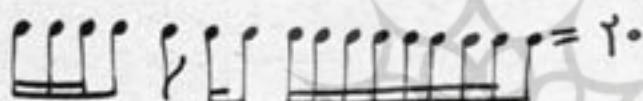
بروزن مفتعلن فعلن که دو برابر فاختی صغیر است.

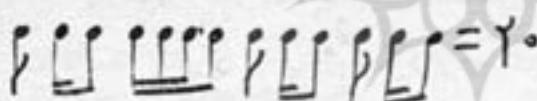
اگر فاختی صغیر را دو برابر کنند بنحوی که مرکب از این شکل باشد
تن تن تن تن «تر کی سریع» نامند.

و اگر تر کی سریع را مضاعف نمایند مانند تن تن تن تن تن تن
بروزن چهارتا فاعلن باشد. ولی باید دانست که استعمال آن غالباً چنان است
که بجای فاعلن اول (تن تن تن اول) از فاصله کبری (تن تن تن) و بجای فاعلن سوم
و چهارم (تن تن تن سوم و چهارم) از زمان عاشری (معادل ۱۰ واحد زمانی)
استفاده میشود مانند تن تن تن تن تن تن تن تن تن تن.

و گاه ممکن است که تن تن دوم را بفاصله کبری (تن تن تن) تبدیل کنند
مانند تن تن تن تن-تن تن تن تن.

که باین «تر کی ضرب اصل» گویند. مطابعات فرنگی
اما «تر کی ضرب فرع» مرکب از دو و تد مقرن است مانند تن تن بر
وزن مفتعلن که با میزانی مانند $\frac{1}{16}$ قابل مقایسه است.

«فاختی کبیر» که دور آن شامل ۲۰ واحد زمان است مانند تن تن تن تن تن
تن تن.

میگویند «ضرب فاخته» را از آواز فاخته گرفته‌اند که آنرا کوکو نیز
گویند و کوکو آواز است.

عبدالقدیر مراغی نیز در کتاب خود مقاصد الالحان از دورهایی که ذکر شد
نام برده و تشریح نموده است و علاوه بر آن میگوید ابن فقیر بیست دور اختراع
کرد و در آنها تصانیف کثیر ساخته است و در کتاب مقاصد الالحان بعضی از آنها
را ذکر کرده و بقیه را پکنن الالحان کتاب دیگر که متأسفانه اثری از آن در دست
نیست محول داشته است.

منجمله پنج دور را اسم میبرد که عبارتند از. ضرب فتح . دور شاهی .
قمریه . ضرب جدید . و دور مأتین .

در مورد ضرب فتح میگوید شامل پنجاه نقره است (۵۰ واحد زمان) و
ده ضرب و ضرب اصل آن دواست شکل آن نشان داده نشده است.
در مورد دور شاهی میگوید شامل سی نقره است و نوزده ضرب که شاید
از مجموع هشت و تد مجموع و سه سبب خفیف تشکیل میشده که مجموع آن سی
نقره و عده ضربهای آن نوزده خواهد بود .
در هر حال شکل آن بر ما مجھول است .

در مورد قمریه میگوید. مشتمل است پریک سبب خفیف و یک و تدمج مجموع
و یک فاصله صغیری و آن تقلید آواز قمری است مانند تن تن تن تن .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

واما ضرب جدید شامل چهارده نقره و مرکب از دو فاصله صغیری و دو و تد
مجموع مانند تن تن تن تن تن تن .

۱۳=۳۳۳۳

در موردهای ماتین میگوید همانطوری که از اسمش پیداست شامل دو یست
نقره بود که اگر با سیاب تقطیع شود صد سبب میشود و اگر باوتاد (و تدمج مجموع)
 تقسیم شود شامل شصت و شش و تد و یک سبب میشود و اگر بفاصله صغیری تقسیم

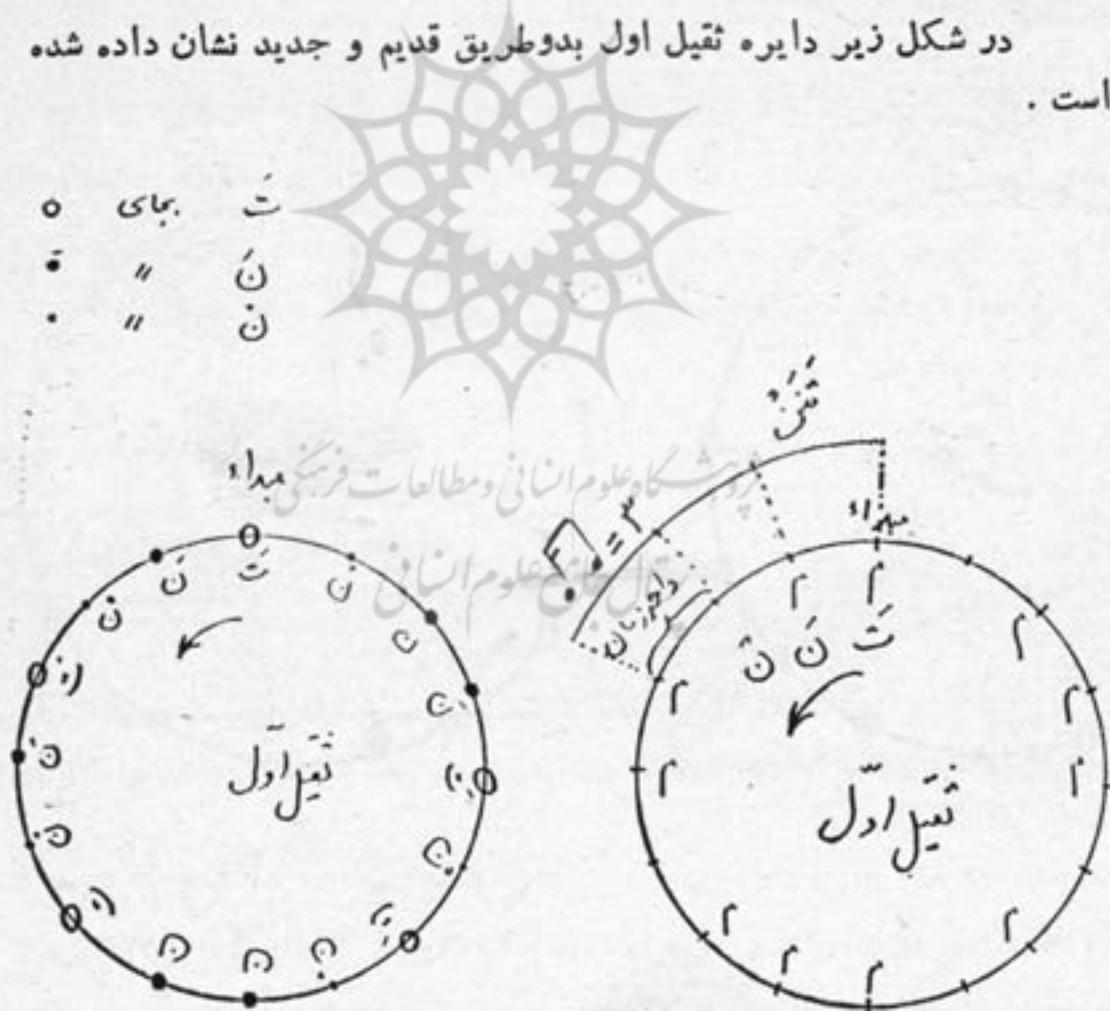
شود شامل پنجاه فاصله صغری خواهد بود.

دوسرا ایقائی

قدما ادوار ایقائی را در پیرامون دایرہ‌ای نشان میدادند بدین معنی که نقطه‌ای بعنوان مبدأ در پیرامون دایرہ انتخاب کرده و محیط دایرہ را به واحد زمان تقسیم میکردند و نقاط اتکا حرکت را با حرف (م) نشان میدادند و نقاط سکون (ن) را با علامت نقطه در روی محیط دایرہ نشان داده میشد.

لازم بتوضیح است که نقاط حرف (م) بعد از نقاط سکون معرف ضربه اصلی (ضرب قوی یا ت) و نقاط حرف (م) بعد از حرف (م) دیگر معرف نونهای صدادار (ن) میباشد و برای اینکه اشتباهی رخ ندهد مادراینجا نقاط اتکا حرکت (ضرب قوی) را با علامت (O) و نونهای صدادار را با علامت (•) و نقاط سکون را با نقطه (.) نشان خواهیم داد.

در شکل زیر دایره ثقلیل اول بدو طریق قدیم و جدید نشان داده شده است.

قەن تېن ئېشىن سەن ئېشىن

در زیر جهت آشنایی بیشتر چند دایره ایقاعی دیگر نشان داده شده است.

